

da blev det mig klart, at jeg ved at benytte min Stilling som Medlem af Cabinettet og min Stilling som forhenværende Gesandt var gaaet saa vidt i min Tro paa de forenede Stater og i mine Forsikringer, i Udtalelsen af min Dørbestitsning om, at man ingen Fare løb ved at indlade sig med de forenede Stater paa en saa delicat Underhandling, som Afhændelsen af et Territorium altid er, og ved at afflutte en saadan Tractat — at jeg var gaaet saa vidt, at, naar de Folk, for hvem jeg saaledes havde troet at turde sige Godt, lode mig i Stikken, saa vilde det for mig være et overmaade haardt Slag, det vilde være en af de Begivenheder, som i en Mand's Liv, for en Tid idetmindste, tage fra ham Kraften, Modet, Freidigheden, Tilliden og Troen paa de Ting, han bør kunne have Tro til. Det blev mig klart, at, naar en saadan Begivenhed tog fra mig en Deel af de Egenskaber, en Deel af den Kraft og det Mod, hvoraf efter min Mening en Minister bør besidde et fuldt Maal, saa vilde jeg ikke kunne forsvare længere at sidde i Kongens Raad, jeg vilde ikke længere kunne indtage den ansvarsfulde Stilling, som jeg beklædte paa den Tid, og som jeg har beklædt en Tidlang derefter. Det er denne Følelse, som blev levende hos mig, det var den Erkjendelse, som kom hos mig til fuldkommen Klarhed, og det var paa den Tid, jeg udtalte i en Retning til min høitærede daværende Collega Consellspræsidenten, at, naar en saadan Begivenhed indtraf, vilde den medføre for mig en moralsk Umulighed af at vedblive at være Medlem af Cabinettet. Min høitærede daværende Collega gjorde heller ikke nogen afgjørende Indvending derimod, og det, at jeg senere kom til at omtale denne Beslutning ved en offentlig Leilighed, har slet ikke Noget med selve Beslutningen at gøre. Det var kun første Gang, jeg samlede med et større Antal af Medborgere, og da jeg troede at burde udtale mig i det Hele om den Sendelse, jeg havde udført, forsaavidt det var foreneligt med passende Hensyn, og forsaavidt mine høitærede Colleger billigede det, saa troede jeg ogsaa — da der allerede dengang forelaa en saadan Beslutning fra min Side — ganske simpelt at burde udtale den. Beslutningen

ligger altsaa temmelig langt tilbage, og der er ikke senere indtruffet Noget, som kunde gjøre mig vaklende med Hensyn til den. Jeg kunde anføre andre Grunde for en saadan Beslutning, men jeg troer, det er rigtigt, og jeg troer det er tilstrækkeligt, at jeg nævner de Grunde, jeg her har anført. Om Medlemmerne af dette høie Thing vilde finde mine Grunde tilstrækkelige, derom kan jeg ikke have nogen Mening, men jeg troer, man vil indrømme, at i lige Forhold bør enhver Mand selv være sine egen Dommer, den Æneste, der kan afgjøre en Sag af den Natur. At jeg meget har beklaget at maatte forlade en Virksomhed som den, i hvis Udførelse jeg har fundet saamegen Velvillie i dette Thing, behøver jeg vist ikke at forsikre om; det er aldrig uden Smerte, man forlader en Virksomhed, man har hengivet sig til med Lyst og Iver i en Række af Aar, og en Virksomhed, som jeg for mit Vedkommende tillægger en ikke ringe Betydning. Jeg vil ikke her prøve paa at retfærdiggjøre min hele Handlemaade i denne Sag fra Først til Sidst. Jeg vilde ikke kunne gøre det uden at udtale mig om Personer og Forhold, navnlig paa amerikansk Side, paa en Maade, som jeg ikke kan erkjende for at være hensigtsvarende eller for at være i vort Lands Interesse. Hvad den hele Sag angaaer, da vil den jo desuden blive belyst som en historisk Begivenhed. Den er et Blad i den diplomatiske Historie, som har almindelig Interesse, og som saadan vil denne Sag blive Gjenstand for Behandling fra andre Sider, uden at jeg eller nogen Anden her behøver i denne Henseende at træde op. Jeg nævner det Haab, at jeg ikke ved min Deeltagelse i denne Sag har forfjert mine Medborgeres Agtelse eller Tillid, men hvad jeg i Dieblicket føler, at jeg har tabt ved det Udfald, Sagen har faaet, det er, som jeg bemærkede, den Tillid til mig selv, den Kraft, det Mod og den Fortrosthed, som jeg anseer for nødvendig, naar man skal tilfredsstillende vogte et Kald som det, der var mig betroet. Jeg haaber, at denne Forklaring vil være tilfredsstillende for det ærede Medlem og de andre ærede Medlemmer.